

תת"ע 2558/11/18 - קאסם רגבי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 2558-11-18 מדינת ישראל נ' רגבי
תיק חיזוני: 10152241500

בפני כבוד השופטת שרתית זוכוביצקי-אוריה
ה המבקש קאסם רגבי
נגד מדינת ישראל
המשיבה

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניית בהיעדר התאזרחות המבקש ביום 26.11.2018.

ה המבקש קיבל דוח מסווג בירית משפט המיחס לו עבירה של נהיגה ברכב שנאסר לשימוש על-ידי בוחן תנואה בנגד לתקנה 308 (א) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961 (להלן: "תקנות התעבורה") ובניגוד לתקנה 306 לתקנות התעבורה.

ה המבקש ביקש לה夷יף על העבירה והדין בעניינו נקבע ביום 26.11.2018.

ביום הדיון לא התיאץ המבקש בבית המשפט, ומשכך נשפט בהעדרו ונגזר עליו הकנס המקורי בסך 1,000 ל"נ.

טענות הצדדים

טענות המבקש

ה המבקש טען כי לא קיבל את הזמנה לדין. מבחן שערף הזמנה נשלחה לתיבת הדואר שמספרה 5485 ואילו מספרה של תיבת הדואר שלו הוא 54850.

ה המבקש ביקש לבטל את גזר הדין ולאחר מכן לטעון את טענותיו בבית המשפט.

טענות המשיבה

המשיבה טענה שהזמנה לדין נשלחה לכתוותו של המבקש המעודכנת במשרד הפנים שאף ציינה בבקשתו לה夷יף. משדרר הדואר חזר בציון "לא נדרש", אין למבקש להלין אלא על עצמו.

המשיבה הוסיפה כי המבקש לא הצבע על נסיבות בהן לא התיאץ למועד הדיון מסיבות שאין תלויות בו.

עמוד 1

סעיף 130 (ח) קובע, כי נאש שאיינו מתיצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התיצבותו וה תנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ברע"פ 9811 סממי נ' מדינת ישראל (29.12.09) נקבע :

"כל אדם הזכות ליום בבית המשפט, ואולם הזכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התיצבות של אדם בדיון אליו זומן בדיון עלול להוביל לתוכאה כי יורשע בדיון ויגזר, כשם שארע בעניינם. משכך היה, הנトル הוא על המבוקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התיצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".

קיומה של סיבה מוצדקת לאי התיצבות המבוקש

המבקש טוען כי ההזמנה לדין נשלחה למספר תיבת דואר אחר שאינו מספר תיבת הדואר שלו, ומשכך לא קיבל הזמנה לדין ולא התיצב במועד בו נקבע.

בעבירות קלות, קובעת תקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד - 1974 :

"בעבירות תעבורה שעלהן חל סעיף 239א לחוק וב.UIManagerות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום קנס או ההזמנה למשפט לעניין עבירות קנס כאילו הומצאה בדיון גם ללא חתימה על אישור המשירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, zostת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאין תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבול".

משמעות כי נשלח דואר רשום אף בהעדר אישור מסירה או אישור שאינו ממולא בדיון, רואים אותו כמו שהגיע למעןו תוך 15 ימים שנשלח (עפ"ת ב"ש) 47513-02-17 בולני נ' מדינת ישראל, מיום 21.5.17, עפ"ת (חי) 18-03-18, אפטין נ' מדינת ישראל, מיום 25.4.18, רע"פ 106/15 עוז קרייב נ' מדינת ישראל, מיום 20.1.15 ועפ"ת 62391-02-19 סוויטי נ' מדינת ישראל מיום 16.5.19 (ענין סוויטי).

זהינו אם הוכיח המשירה, כי שלחה את ההודעה בדואר רשום בדיון חזקה שההודעה נשלחה בדיון ועל המבוקש מוטל הנトル להפריך חזקה זו.

על פי אישור המשירה, שצורך לתגובה המשירה, ההזמנה לדין נשלחה לכתובתו של המבוקש, אותה ציין בבקשתו להישפט " שיח ענבר, ירושלים ת.ד 5485" וחזרה בציון "לא נדרש".

אין בידי לקבל את טענת המבוקש כי ההזמנה לדין נשלחה לתיבת דואר שנייה, שכן היא נשלחה לכתובת אותה צין הוא עצמו בבקשתו להישפט. בנסיבות אלה אין מדובר באירוע קבלת ההזמנה לדין מסיבות שאין תלויות במבוקש.

לפיכך, אני קובעת כי ההזמנה לדין הומצאה לבקשת בדיון וכי לא קיימת בידי המבוקש סיבה מוצדקת לאי התיצבותו.

חשש לעיונות דין

גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבוקש ניתן לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו ובלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיונות דין (רע"פ 6165/17 **سعدא נ' מדינת ישראל** (24.4.2018)).

במקרה שבפני המבוקש לא העלה כל טענה באשר לעיונות דין שעלול להיגרם לו.

חרף עברו התעבורתי של המבוקש ועל אף בקשה המשיבה להשית עליו כפל קנס הושת על המבוקש הקנס המקורי בלבד. בנסיבות אלה אני סבורה כי מדובר בענישה מידתית וסבירה.

לנוכח האמור ומכוון עקרון סופיות הדיון הבקשה נדחתת.

מצירות תשליך החלטה לצדים.

ניתנה היום, י"ג סיון תשע"ט, 16 יוני 2019, בהעדך הצדדים.